

nu placeret som tjenestemænd, respektive kontrakt- og overenskomstansatte i ministerierne, idet generaldirektøren bemyndiges til at foretage udnævnelser og afskedigelser af personale, der ikke udnævnes af kongen.

Generaldirektørens budget optages på en hovedkonto på økonomiministeriets finanslovparagraf. Med henblik på at styrke den centrale revisionsmyndigheds budgetmæssige uafhængighed af den administration, der skal revideres, er det i stk. 5 bestemt, at generaldirektørens budgetforslag udarbejdes efter forhandling med statsrevisorerne. Det er endvidere fastslået, at generaldirektøren varetager ministerens sekretariatsforretninger vedrørende embedet.

Det foreslås, at hovedrevisionens regnskab som hidtil revideres af statsrevisorerne.

Til § 2.

I § 2 er angivet, hvilke regnskaber der underkastes en egentlig revision af generaldirektøren.

Denne revision omfatter statens regnskaber og regnskaber fra institutioner, foreninger og fonde m. v., hvis udgifter eller regnskabsmæssige underskud dækkes enten ved tilskud fra staten eller ved bidrag, afgift eller anden indtægt i henhold til lov. For de sidstnævnte institutioner er revisionspligten begrundet i, at deres faktiske nettoudgifter bliver dækket af statsmidler eller midler, der må ligestilles med statsmidler, hvorfor regnskaberne og de økonomiske dispositioner bør være underkastet samme kontrol, som er gældende for den egentlige statsforvaltning.

Bestemmelsen i stk. 1, pkt. 2, forudsættes at dække alle institutioner og fonde, hvis budget er optaget på bevillingslovene (f.eks. finseninstituttet, handelshøjskoler og fonde under finanslovens § 30), institutioner og fonde, hvis udgifter eller underskud dækkes enten direkte ved tilskud fra staten (f.eks. visse særfororgsinstitutioner, sygdomsbehandlingshjem og uddannelsesinstitutioner) eller indirekte ved, at udgifterne eller underskuddet dækkes gennem lovbestemte indtægter til vedkommende institution eller fond (f.eks. Helsefonden, arbejderbeskyttelsesfonden, Den sociale Pensionsfond). De lovbestemte indtægter er sådanne, som under hensyn til deres karakter og reglerne for deres administration m. v. må anses for eller ligestilles med statsmidler.

I flere tilfælde er der i medfør af lov etableret særlige revisionsordninger for nogle af de i stk. 1, pkt. 2, nævnte institutioner m. v., f.eks. ATP-fonden, Lønmodtagernes garantifond, tipsselskabet, statens byggeforskningsinstitut, boligselskabernes lands-

byggefond, selskaber, der forvalter forskellige lovpligtige forsikringsordninger, samt arbejdsløsheds-kasser. Sådanne allerede eksisterende ordninger er opretholdt ved en bestemmelse i § 19, jfr. dog bemærkningerne til § 4.

Den nugældende statsregnskabslov indeholder i § 16, stk. 4, en bestemmelse om, at rigsdagens regnskab revideres ved foranstaltning af rigsdagens præsidium, der dog efter samråd med finansministeren kan lade regnskabet helt eller delvis revidere gennem en af hovedrevisorerne. Det er forekommet naturligt at bibeholde denne ordning.

Til § 3.

I § 3 er det beskrevet, hvilke forhold der skal påses ved revisionen. De gældende regler herom findes i statsregnskabslovens § 10, der sprogligt er udformet anderledes, idet den opdeler revisionsarbejdet i fire opgaver: den tal- og bogholderimæssige revision, den juridisk-kritiske revision, bevillingskontrollen og den økonomisk-kritiske revision.

Ved den ændrede formulering tilsigtes der ikke nogen ændring af revisionens opgaver, men en understregning af, at revisionen må tilrettelægges efter de retningslinier, der til enhver tid skønnes mest hensigtsmæssige. Det forudsættes herved, jfr. § 1, stk. 3, at generaldirektøren selv bestemmer, hvorledes han vil udføre revisionen af de enkelte institutioner, og hvilke revisionsmetoder han vil anvende.

Til § 4.

Medens § 2 omhandler de regnskaber, der er underkastet revision ved statens hovedrevision, er der her tale om regnskaber, der ikke direkte revideres af statens hovedrevision, men efter anmodning fra generaldirektøren kan forlanges indsendt til gennemgang som nærmere beskrevet i § 6.

I mange tilfælde indgår der i regnskaberne fra staten og fra de i § 2, stk. 1, nævnte institutioner, foreninger, fonde m. v., tilskud eller andre former for økonomisk støtte, herunder garantier, til institutioner, foreninger og fonde m. v. uden for statsforvaltningen, og sådanne ikke-statslige institutioner m. fl. kan også være mere eller mindre økonomisk baseret på bidrag, afgift eller anden indtægt, som tilfalder dem i henhold til særlige lovbestemmelser.

Interessen i at udøve kontrol med de offentlige midler, som administreres af sådanne organer, er i princippet lige så stor, som når det gælder den direkte offentlige administration. Revisionsdepartermenterne foretager efter gældende praksis gennemgang af en række sådanne regnskaber, og det er derfor fundet naturligt at lovfæste denne praksis.